

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin i Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 9 lutego 2016 r. – DEI/Komisja

(Sprawa T-639/14) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Skargi do Komisji — Decyzje w sprawie oddalenia skarg do Komisji — Wstępna ocena Komisji — Decyzja końcowa — Uchylenia zaskarżonego aktu — Umorzenie postępowania)

(2016/C 118/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, A. Oikonomou, C. Synodinos i E. Salaka)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 z dnia 12 czerwca 2014 r., w którym instytucja ta oddaliła złożone do niej przez skarżącą skargi w sprawie pomocy państwa.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie zostaje umorzone.
- 2) Postępowania w przedmiocie wniosku Alouminion tis Ellados AE o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 395 z 10.11.2014.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2016 r. – Republika Litewska/Komisja

(Sprawa T-34/16)

(2016/C 118/37)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė i T. Orlickas, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument nr C(2015) 7716), w zakresie w jakim decyzja ta stanowi, że do Litwy znajduje zastosowanie korekta finansowa w wysokości 1 113 589,65 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. **Zarzut pierwszy** dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008, w związku z zasadą proporcjonalności, gdyż, Komisja, gdy zdecydowała o zastosowaniu korekty ryczałtowej w wysokości 5 %:
 - nie uwzględniła okoliczności, że konkretna strata poniesiona przez Unię Europejską została wykazana ze względu na pierwsze i czwarte naruszenie stwierdzone przez Komisję; zatem w odniesieniu do wspomnianych naruszeń Komisja powinna była zastosować jedynie jednorazową korektę finansową i nie powinna była brać ich pod uwagę w związku z innymi naruszeniami przy ustalaniu, czy zaistniało znaczne ryzyko poniesienia straty finansowej przez Fundusz;
 - niesłusznie rozdzieliła bezpośrednio powiązane naruszenia i na tej podstawie stworzyła rzekome znaczne ryzyko poniesienia straty finansowej przez Fundusz;
 - błędnie określiła i błędnie uwzględniła, przy dokonywaniu oceny innych stwierdzonych przez tę instytucję naruszeń, zakres rozbieżności, charakter naruszeń oraz stratę finansową poniesioną przez Unię Europejską;
 - nieprawidłowo zastosowała nadmierną korektę finansową w wysokości 5 % za rok 2011, gdyż mając na względzie charakter stwierdzonych przez Komisję naruszeń oraz pozostałe okoliczności, wynikające z tych elementów ryzyko poniesienia straty przez Fundusz nie było znaczne;
 - nieprawidłowo zastosowała korektę finansową w wysokości 5 % za rok 2012, której zastosowanie jest dozwolone jedynie w wypadku znacznego ryzyka poniesienia straty przez Fundusz, chociaż kontrole przeprowadzone przez Republikę Litewską oraz przedstawione informacje wykazały, że liczba, zakres oraz charakter rozbieżności wykazanych w odniesieniu do roku 2012 i wynikające z tych elementów ryzyko dla Funduszu są znacznie mniejsze w porównaniu z rozbieżnościami wykazanymi w roku 2011; w konsekwencji mogło zaistnieć jedynie niewielkie ryzyko finansowe po stronie Funduszu.
2. **Zarzut drugi** dotyczący naruszenia art. 41 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina, gdyż Komisja nie uznała, że kontrole na miejscu owiec i bydła mogły zostać przeprowadzone w różnym czasie, w wyniku czego to konkretne naruszenie nie jest tak znaczne jak wskazuje Komisja.

3. **Zarzut trzeci** dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE, gdyż Komisja, gdy zdecydowała o zastosowaniu korekty ryczałtowej w wysokości 5 %:
- nie uzasadniła należyście swoich ustaleń dotyczących naruszeń albo charakteru takich naruszeń oraz ryzyka wynikającego z nich dla Funduszu;
 - nie uzasadniła, dlaczego, w celu stosowania korekty finansowej w wysokości 5 %, dokonano łącznej oceny rozbieżności wykazanych w latach 2011 i 2012, chociaż liczba i charakter tych rozbieżności znacznie różniły się w każdym z tych lat i w każdym wypadku instytucja ta nie przedstawiła przekonującego uzasadnienia, dlaczego jednolita korekta ryczałtowa w wysokości 5 % musi zostać nałożona z tytułu rozbieżności ustalonych w 2012 r. i w 2011 r.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2016 r. – EEB/Komisja

(Sprawa T-38/16)

(2016/C 118/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Environmental Bureau (EEB) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. Kloostera, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 listopada 2015 r. oznaczonej jako Ares(2015) 5212500 potwierdzającej decyzję Komisji z dnia 14 września 2015 r. oznaczonej jako Ares(2015)3790389, w której Komisja wydała decyzję uzupełniającą w przedmiocie złożonego w dniu 3 lutego 2015 r. przez EEB wniosku o udzielenie informacji oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w określeniu przedmiotu pierwotnego wniosku, a w konsekwencji naruszenia ciążącego na Komisji obowiązku zbadania wniosku w całości oraz naruszenia art. 6 ust. 2, 7 i 8 rozporządzenia 1049/2001.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2016 r. – Cyprus Turkish Chamber of Industry i in./Komisja

(Sprawa T-41/16)

(2016/C 118/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nicosia, Cypr), Animal Breeders Association (Nicosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd. (Nicosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nicosia) and Fatma Garanti (Güzelyurt, Cypr) (przedstawiciele: B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel i E. Bertolotto, adwokaci)